

Sami rozhodněte, jak budou vypadat vaše noviny! Na této straně máte prostor vy, naši čtenáři. Právě vy znáte nejlépe svoji ulici, čtvrť, vesnici či město. Proto neváhejte, foťte a pište! Naštval vás bezohledný řidič, nesmyslný zákaz či objížďka, trápí vás nepořádek v ulicích, anebo jen nevíte, kam se obrátit s problémem? Právě strana **U NÁS DOMA** je určena pro vás. E-mail: redakce.kromerizsky@denik.cz.

PIŠTE, FOŤTE!

Reportérem se může stát každý. Stačí mít chuť, vzít mobil, fotoaparát, sednout k počítači a poslat příspěvek. Pošlete nám zajímavý článek!

E-mail: reporter.kromerizsky@denik.cz

KONTAKT

Kroměřížský deník
Zarání 4422, 760 01 Zlín

E-mail: redakce.kromerizsky@denik.cz

SEKRETARIÁT
Tel.: 577 019 932,
777 485 414

ŘÁDKOVÁ INZERCE,
PŘÍLOHA INFOTIP
Tel.: 577 019 933,
724 222 338

PLOŠNÁ INZERCE,
PŘEDPLATNÉ
Iva Klofáčová
Tel.: 606 712 027

Stranu připravil: Lukáš Pařenica

Restaurace U Černé kaple Nám. Dr. Ed. Beneše 57, 760 01 Zlín
hledí na hlavní nebo vedlejší pracovní poměr **servírku / číšníka** s praxí min 6 měsíců.
Mzda 15 - 18 000Kč
Nástup možný ihned
Životopisy zasílejte na: info@ucernekaple.cz

Boris Godunov v Národním divadle

Boris Godunov – významná postava raně novověkých dějin Ruska – byl a je tématem odborných publikací historiků i uměleckých tvůrců mnoha generací. Jednomu z nejvýznamnějších ruských hudebních skladatelů druhé poloviny 19. století Modestu Petroviči Musorgskému se osudy tohoto intrikami dosazeného bojara na trůn ruských carů staly námětem ke zkomponování hudby k opeře, jejíž název se shodoval se jménem její hlavní postavy.

Toto dílo bylo s úspěchem přijato a během plynoucího času inscenováno na mnoha světových jevištích, včetně českých. Do dramaturgického plánu Národního divadla v Praze byla tato opera také zařazena. S výslednou podobou inscenace, která vznikla pod režijním vedením Lindy Keprtové a jejíhož hudebního nastudování se ujal dirigent Petr Kofroň, se odborná i laická kulturní veřejnost mohla seznámit ve třetí dekádě měsíce března.

RECENZE OPERY

Linda Keprtová nevolila zcela klasické pojetí Musorgského opery. Scéně dominovala velká podélná železná konstrukce s ochozy a schody neodpovídající druhé polovině 16. století, ve které se odehrávala léta vlády Borise Godunova. Také proměna jednotlivých kulís v postupně následujících obrazech děje dávala tušit, že režisérčiným prvotním záměrem nebyla dobová věrohodnost. Stylisticky odpovídajícím dojmem působily pouze kostýmy představitelů některých, zejména svým rozsahem větších, sólových rolí.

Solisté obsazení do menších pěveckých partů byli oblečení do uniforem, jejichž střih odpovídal spíše počátku 20. století. Také styl oděvů členů sboru, kteří ztvárnili anonymní masu ruského lidu, připomínal spíše období dějinného bezčasí v prvních letech trvání Sovětského Ruska. Zejména scéna v prvním obraze opery, ve které jeden z

uniformovaných mužů označuje pomocí megafonu přítomnému davu volbu Borise Godunova carem, evokovala spíše situaci z prostřední pracovního tábora totalitního státu než z prostoru moskevského náměstí v době, kdy vládl Boris Godunov.

Akcent na neměnnost mocenských praktik byl posílen i v dalším průběhu operního děje. Zejména vyjádření scény, ve které carevič Fjodor během rozhovoru se svým otcem posouvá tágem na kulečnickém stole (opět ahistorická realie) místo koulí kameny, které symbolizují jednotlivá území, na jejichž držbě má panovník zájem, je nadčasové.

Do role Borise Godunova byl jako hostující pěvec obsazen sólista Balšovo téatra v Moskvě basista Vitalij Jefanov. Svůj part zvládl s jistotou a celkové vyznění postavy vládce vsí Rusi podpořil i přesvědčivým hereckým pojetím. Jeho Boris Godunov není pouze mocichtivým monstrem, které ničí všechny okolo sebe, ale v okamžicích své smrti dokáže být schopen i značné sebereflexy. Pěvecký výkon Vitajile Jefanova byl nosným základem inscenace.

Také představitelé v dalších výrazných rolích dostali laťce svojí pěvecké kvality. Zejména tenorista Tomáš

svého společenského postavení, k čemuž na konci děje také dojde.

Plnou škálu hlasového rejstříku předvedli publiku basisté Oleg Korotkov a Jevhen Šokalo v rolích osob duchovního stavu – mnicha Pimena, resp. potulného mnicha Varlama. Zajímavý byl pěvecký a zejména herecký výkon mezzosopranistky Kateřiny Jalovcové v kalhotové roli Fjodora, carova syna. Dokázala vytvořit obraz dosud mocí nedotčeného, svědomím čistého mládence, který o činech svého otce a poměrech, které na carském dvoře panují, nemá ani tušení.

Z galerie postav menšího rozsahu zaujala především mezzosopranistka Andrea Kalivodová v roli Šenkýřky. Ztvárnila ráznou a plnokrevnou ženu, těžce se protloukající životem a přitom toužící po lásce i zlepšení svého údělu. Jednalo se o první vystoupení této pěvkyně na jevišti Ná-

rodního divadla po mateřské pauze. Nezdálo se, že by se na kvalitě jejího hlasu projevil delší pěvecká odmlka, což jistě brzy potvrdí jako hlavní hrdinka v Bizetově Carmen – ve své stěžejní roli.

Velké uznání je nutné vyslovit Sboru Národního divadla, jehož členové předvedli v dokonalém souzvuku kompaktní výkon, který v průběhu děje opery doznal gradující tendence.

Nové nastudování Musorgského Borise Godunova je vítaným kamínkem do mozaiky pestrosti nabídky titulů Národního divadla v Praze. Jistě jej navštíví značný počet diváků nejen takových, kteří jsou příznivci operního umění, ale zejména těch, kterým poznání dějinné minulosti, byť zprostředkované hudebním dílem, slouží k pochopení aktuální současnosti.

Text: Stanislav Vaněk, Kroměříž
Foto: Hana Smejkalová

Zaregistrujte se u nás!

A získejte kupony na slevy
v hodnotě více než
500 Kč jako dárek

Maximum výhod pro Vaše zdraví

Dr.Max

Optimální pravidla účastnického programu Dr.Max k nahlédnutí na kartavyhod.drmax.cz

kartavyhod.drmax.cz | infolinka 844 909 909